

Separate Structural Unit “Khmelnysky Polytechnic Professional College
by Lviv Polytechnic National University” (Ukraine)
Lviv Polytechnic National University (Ukraine)
NOVA Community College (USA)

**ACTUAL PROBLEMS OF MODERN SCIENCE,
TECHNOLOGIES DEVELOPMENT
AND MANAGEMENT**

Thesis of
V Anniversary International Scientific and Practical Conference

Khmelnyskyi, 21th of November 2024

*Dedicated to the bright memory of those, who died for freedom and
independence of Ukraine*

*Khmelnyskyi
2024*

Кострубська І.В., Савіцький А.В. ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ ПІДХОДІВ ДО ПІДБОРУ, ВІДБОРУ ТА АДАПТАЦІЇ СИСТЕМИ РЕКРУТИНГУ ПЕРСОНАЛУ	50
Лагановський А.О., Бойчук Н.А., Бойчук О.Л. РЕСТОРАННИЙ БІЗНЕС В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	54
Лопатовська О.О., Бондарук С.Р. НАУКОВІ ПІДХОДИ ДО ТРАКТУВАННЯ ДЕФІНІЦІЇ «ОБОРОТНІ АКТИВИ»	57
Лопатовська О.О., Боролюк М.І. АНАЛІЗ ТА ОЦІНКА ПРОЦЕНТНИХ ДОХОДІВ ТА ВИТРАТ АТ «ТАСКОМБАНК»	61
Лучкова Д.Д., Алексєєнко В.Т. ЕТИКА І СУЧАСНЕ УПРАВЛІННЯ	65
Марчевська Ю.О., Філіпчук І.О., Нікольчук Ю.М. ОСОБЛИВОСТІ СТРАХУВАННЯ ПІД ЧАС ВІЙНИ	68
Небжицький Б.Р., Лопатовська О.О. ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ НЕОБОРОТНИХ АКТИВІВ ПІДПРИЄМСТВА	72
Нестерюк В.С., Завадських Г.М. ТЕХНОЛОГІЇ ТА ПРАКТИКИ СТАЛОГО СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА	77
Огородня В.С., Піхняк Т.А. МЕТОДИ АНАЛІЗУ ФАКТОРІВ РУХУ ТРУДОВИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВА	82
Підпайло Л.А., Павлова М.Б. РОЛЬ СТИМУЛЮВАННЯ В УПРАВЛІННІ ПЕРСОНАЛОМ	86
Решміділова С.Л., Галушко К.С. ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДІВ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ В МАРКЕТИНГОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	88
Рудніченко С. Р., Селюченко Н. Є. ФІНАНСОВЕ МОДЕЛЮВАННЯ БІЗНЕСУ В УМОВАХ НЕСТАБІЛЬНОГО ЗОВНІШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА	93
Свириденко С.О., Завадських Г.М. ЯКІСТЬ ЯК ОСНОВНИЙ ВАЖЕЛЬ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ТОВАРУ	97
Танасієнко Н.П., Дем'янов Д.М. ЕКОНОМІЧНІ РИЗИКИ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	102

Нестерюк В.С.,
здобувач гр.31 ПТ
Таврійського державного агротехнологічного університету
імені Дмитра Моторного,
Науковий керівник: Завадських Г.М.,
к.е.н., доцент кафедри економіки і бізнесу
Таврійського державного агротехнологічного університету
імені Дмитра Моторного

ТЕХНОЛОГІЇ ТА ПРАКТИКИ СТАЛОГО СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Трансформація агросектору спричиняється комплексом економічних, технологічних, екологічних та соціальних чинників. Ось основні з них:

1. Технологічний прогрес: Розвиток агротехнологій, таких як точне землеробство, автоматизація, дрони, штучний інтелект та робототехніка, значно підвищують ефективність сільськогосподарських процесів. Ці технології дозволяють аграріям отримувати більше інформації про стан ґрунтів, погоду, посіви та тварин.

2. Екологічні проблеми, такі як зміни клімату, виснаження ґрунтів, дефіцит водних ресурсів та забруднення довкілля, вимагають переходу до стійких методів сільського господарства. Це стимулює впровадження екологічно безпечних практик, включаючи органічне землеробство, зменшення використання пестицидів і хімічних добрив. У відповідь на зміну клімату аграрний сектор активно шукає інноваційні технології та стратегії, які б забезпечували його стійкість і ефективність. Цей процес адаптації та пошуку нових підходів призводить до трансформації аграрної галузі під нові умови.

3. Попит на продовольство: Зростання населення світу і потреба у безпечних продуктах харчування стимулюють агросектор до збільшення виробництва та підвищення якості продуктів.

4. Глобалізація та зміни на ринку: Відкриття ринків, вільна торгівля і конкуренція змушують аграріїв адаптуватися до нових умов. Вони змушені впроваджувати інновації, щоб залишатися конкурентоспроможними.

5. Державна політика та інвестиції: Підтримка з боку держави, зокрема у вигляді субсидій, кредитів і законодавчих

ініціатив, сприяє модернізації агросектору.

6. Соціальні фактори: Міграція з сільських територій до міст, зменшення робочої сили в агросекторі та старіння населення також впливають на необхідність трансформації та пошук нових підходів до ведення сільського господарства [3].

Таким чином, зміни в агросекторі викликані як внутрішніми (технологічними та економічними), так і зовнішніми (екологічними та соціальними) факторами.

Збільшення витрат висуває вимоги до впровадження ефективних технологій, підвищення продуктивності та розвитку стійких стратегій управління.

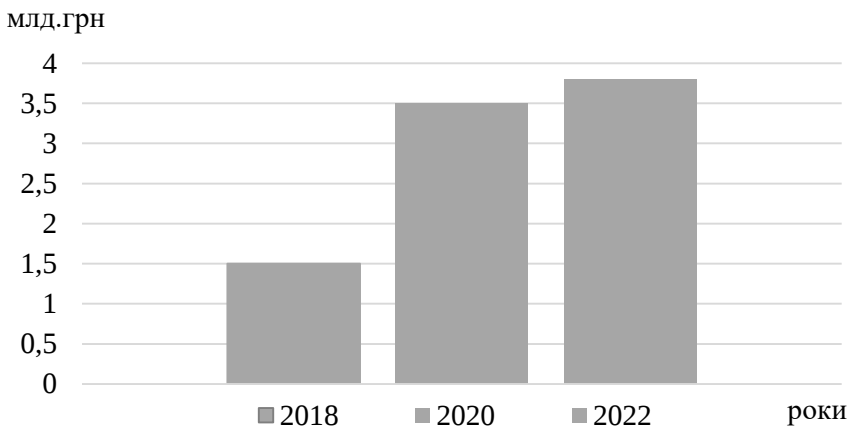

Рис. 1. Витрати на інновації у виробництві харчових продуктів та напоїв, млрд грн

Джерело: побудовано автором на основі [1]

Збільшення витрат на інновації має декілька переваг:

- підвищення ефективності;
- адаптація до змін;
- підвищення конкурентоспроможності;
- стимулювання розвитку;
- збереження ресурсів.

Збільшення вартості енергопродуктів підвищує витрати не лише на виробництво с/г продукції, а й на транспортування. Це стимулює до пошуку ефективніших технологій та розвитку альтернативних джерел енергії, що впливає на світові ціни на продукти [2].

Пермакультура – це система сталого сільського господарства, яка базується на екологічних принципах та імітує природні екосистеми. Головна мета пермакультури – створення самопідтримуваних і стійких екосистем, де всі елементи взаємодіють та підтримують один одного без потреби у великих ресурсах або хімічних добривах [1].

Основні принципи пермакультури включають:

1. Спостереження за природою: Пермакультура вивчає природні процеси та адаптує їх до сільського господарства. Це дозволяє уникати надмірного втручання в природу та зменшувати вплив на екологію.

2. Використання місцевих ресурсів: Важливим аспектом є використання природних ресурсів, що є на місці (наприклад, дощова вода, компост), замість імпорту зовнішніх матеріалів.

3. Збереження енергії та ресурсів: Пермакультурні системи спрямовані на економне використання енергії, води та інших ресурсів. Вони створюють замкнені цикли, де відходи одних процесів стають ресурсами для інших.

4. Біорізноманіття: Різноманіття рослин і тварин забезпечує природний баланс і знижує ризик виникнення хвороб чи шкідників. Така система менш залежить від зовнішніх впливів.

5. Дизайн території: Пермакультура включає ретельне планування ландшафту для оптимізації використання простору, води і сонячної енергії. Враховуються такі фактори, як потік води, напрямок вітру, рівень сонячного освітлення.

6. Етичні принципи: Пермакультура базується на трьох основних етичних принципах – турбота про землю, турбота про людей і справедливий розподіл ресурсів.

Застосування пермакультури може бути як на малих приватних ділянках, так і на великих фермах. Вона включає не лише сільськогосподарські підходи, але й соціальні аспекти, що спрямовані на створення стійких громад.

Ця система стає дедалі популярнішою через її екологічні та економічні переваги, особливо в умовах зміни клімату та вичерпання природних ресурсів.

Агролісомеліорація – це система заходів з вирощування лісових насаджень для покращення умов ведення сільського господарства та охорони земель. Цей підхід поєднує лісівництво та сільське господарство, спрямований на поліпшення якості ґрунтів, боротьбу з ерозією, захист полів від вітрових та водних руйнувань, а також на регулювання водного балансу в регіоні.

Основні цілі агролісомеліорації:

1. Захист ґрунтів від ерозії: Висадка лісосмуг або дерев'яних насаджень допомагає зменшити швидкість вітру та водних потоків, що захищає ґрунти від вивітрювання та змивання.

2. Поліпшення водного балансу: Лісові насадження сприяють затриманню вологи в ґрунті, що важливо для регіонів із сухим кліматом. Вони допомагають регулювати стік води та зберігати вологу, необхідну для сільськогосподарських культур.

3. Захист сільськогосподарських культур: Лісосмуги знижують шкоду, яку можуть завдати поля вітри, заморозки, сухості або пилові бурі. Це особливо важливо для відкритих територій з високими ризиками вітрової ерозії.

4. Підвищення врожайності: Поліпшення мікрокліматичних умов на полях за рахунок лісових насаджень може збільшити врожайність культур. Деревя створюють більш сприятливі умови для росту рослин, захищаючи їх від екстремальних погодних умов.

5. Біорізноманіття: Лісові смуги сприяють збереженню і розвитку біорізноманіття, що може позитивно вплинути на стабільність агроєкосистем.

6. Озеленення територій: Агролісомеліорація також сприяє покращенню ландшафту, створюючи зелені зони, що покращують екологічний стан регіонів.

Цей підхід активно використовується у регіонах з високим ризиком деградації ґрунтів та екстремальними кліматичними умовами. Завдяки агролісомеліорації підвищується стійкість агроєкосистем до негативних природних факторів, що забезпечує довгострокову стабільність сільського господарства.

Точне землеробство – це сучасний підхід до ведення сільського господарства, який використовує високотехнологічні засоби для оптимізації агровиробництва. Головна мета точного землеробства – підвищити ефективність використання ресурсів (насіння, добрив, води) і зменшити негативний вплив на довкілля шляхом точного аналізу даних та цільового впливу на кожен етап вирощування культур.

Основні елементи точного землеробства:

1. Збір даних: Використання різних датчиків, дронів, супутникових знімків та інших технологій для отримання детальної інформації про стан полів, ґрунтів, рослин і навколишнього середовища.

2. GPS-навігація: Трактори та інші сільськогосподарські

машини обладнуються GPS-системами, що дозволяє їм рухатися по полю з високою точністю.

3. Точкове внесення ресурсів: Замість того, щоб застосовувати добрива чи засоби захисту рослин рівномірно на всіх ділянках поля, точне землеробство дозволяє вносити їх тільки там, де це необхідно, і в точно визначених кількостях.

4. Аналіз ґрунту: Технології дозволяють точно оцінювати властивості ґрунту на різних ділянках поля.

5. Автоматизація та роботизація: Використання роботизованих систем для виконання рутинних завдань, таких як збирання врожаю, зменшує потребу в ручній праці та підвищує продуктивність.

6. Прогнозування врожайності: Завдяки аналізу великих обсягів даних (Big Data) фермери можуть прогнозувати врожайність, визначати оптимальні строки посадки та збирання врожаю, а також підготуватися до можливих кліматичних змін.

Список використаних джерел

1. Агробізнес України. Інфографічний довідник. 2022/2023 МР.46 с.

2. Пінчук, А. Стратегія забезпечення сталого розвитку сільського господарства в умовах діджиталізації економіки України. URL: <http://ir.stu.cn.ua/handle/123456789/19695>

3. Сталий розвиток сільського господарства. URL: <https://www.yara.ua/aboutyara/sustainability/commitment-and-policy/sustainable-agriculture/>.

4. Тебенко В.М., Лисак О.І., Завадських Г.М. Пріоритетні напрями інноваційного розвитку. *Науковий вісник Таврійського державного агротехнологічного університету: електронне наукове фахове видання ТДАТУ*; гол. ред.д.т.н., проф. В.М. Кюрчев. Мелітополь: ТДАТУ, 2022. Вип. 12, том. 3. С. 34-46

5. Oleksenko, R., Nianko, V., Plotnichenko, S., Andrieieva, L., Zavadskykh, H. (2022). The Problem of Financing Agricultural Enterprises in the Context of the COVID-19 Pandemic. In: Beskopylny, A., Shamtsyan, M., Artiukh, V. (eds) XV International Scientific Conference “INTERAGROMASH 2022”. INTERAGROMASH 2023. Lecture Notes in Networks and Systems, p. 1507-1513/ Springer, Cham.